

Arrest

nr. 347 059 van 22 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. VERSTRAETEN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, dient als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in op 19 januari 2024.

Op 27 november 2025 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Armeens machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 23 januari 2026 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, geboren op [...] 2006 in Aragatsavan gelegen in de provincie Aragatsotn. Tijdens de 44-daagse oorlog in Nagorno-Karabach tussen Armenië en Azerbeidzjan in 2020 sneuvelen verschillende vrienden en dorpsgenoten van u in de strijd. Ook bij latere aanvallen door het Azerbeidzjaanse leger op Armenië kwamen dorpsgenoten van u om het leven bij het vervullen van hun militaire dienstplicht. Toen u de dienstplichtige leeftijd naderde, waren uw ouders bang dat er opnieuw een oorlog zou uitbreken met Azerbeidzjan en dat u zou sneuvelen in de strijd. Daarom besloten ze dat u beter het land kon verlaten. U wilde zelf ook geen legerdienst doen omdat u geen mensen kan doden, omdat er ongelijkheid bestaat bij het vervullen van de dienstplicht en ook omdat de levensomstandigheden in het leger heel slecht en onveilig zijn. Op 23 november 2023 vertrok u samen met een vriendin van uw moeder met het vliegtuig naar Griekenland. Van daaruit reisden jullie met een ander vliegtuig verder naar Duitsland. Daar verbleef u bij een vriend van u en zijn ouders. Toen de ouders van uw vriend naar België vertrokken, ging u met hen mee. U kwam op 18 januari 2024 in België aan en diende hier op 19 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw aankomst in België vernam u van uw ouders dat u door medewerkers van het militair commissariaat telefonisch werd uitgenodigd voor een medisch onderzoek met het oog op het vervullen van uw dienstplicht. Omdat u hier geen gevolg aan had gegeven, kwamen politieagenten bij u thuis langs om te informeren naar uw verblijfplaats.

Ter staving van uw verzoek legde u uw Armeens paspoort voor. Uw advocaat bezorgde het Commissariaat-generaal per e-mail d.d. 16/05/2025 en d.d. 26/11/2025 een kopie van een proces-verbaal van de lokale politieafdeling van Talin in de provincie Aragatsotn, kopieën van de overlijdensakten van enkele vrienden en dorpsgenoten en afgedrukte informatie van het internet met betrekking tot de algemene slechte en onveilige levensomstandigheden in het Armeense leger.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel was dat er in uw hoofde, als toenmalige niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een medewerker die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het bijzijn van uw voogd. Het taalgebruik werd aangepast in functie van de leeftijd en het begripsniveau van de minderjarige (zie formulier 'Beoordeling bijzondere procedurele noden'). Omdat u meerderjarig werd tijdens de procedure werd de voogdij over u op 13 juni 2024 van rechtswege beëindigd. Bijgevolg is het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, momenteel niet meer op u van toepassing.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde Armenië verlaten te hebben omdat u uw legerdienst niet wilde doen omdat u geen mensen kan doden, omdat er ongelijkheid bestaat bij het vervullen van de dienstplicht en ook omdat de levensomstandigheden in het leger heel slecht en onveilig zijn. U vreest nu om in geval van terugkeer naar Armenië alsnog gedwongen te worden om uw dienstplicht te vervullen ofwel strafrechtelijk vervolgd te worden omwille van dienstontwijking (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 5, 6, 7, 8)

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw weigering om uw dienstplicht te vervullen niet is ingegeven door een vrees voor een ernstige discriminatoire behandeling omwille van één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie (ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep), maar dat u zich onder meer beroept op het feit dat u gewetensbezwaren zou hebben. U gaf namelijk aan dat u geen mensen kan doden in de oorlog (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 5, 6). Uw verklaringen in verband hiermee getuigen echter niet van een diepgaande en duurzame reflectie en van morele en ethische principes. U stelde namelijk slechts dat u vroeger gezien hebt hoe uw familie leed door het verlies van hun naasten in de oorlog en u wil zelf andere personen dit leed niet aandoen door hun naasten te doden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Toen u gevraagd werd hoe u zou reageren als u zelf aangevallen werd door een vijand in de strijd, verklaarde u dat u een rustige jongen bent en dat u zich zo een situatie niet kan voorstellen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Dergelijke uitspraken geven toch geen blijk van een persoonlijke, diep ontwikkelde en na ernstige reflectie tot stand gekomen visie waarom het volgens u niet toegestaan is om mensen in de strijd te doden en ondermijnen bijgevolg de waarachtigheid van uw aangehaalde gewetensbezwaren. Voorts blijkt uit andere verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in principe niet gekant bent tegen dienstplicht, het regulier militair apparaat op zich en het gebruik van geweld in een gewapend conflict. U gaf aan dat u in Armenië wel legerdienst wil doen als de levensomstandigheden in het leger normaal zouden zijn en er ook geen risico op oorlog was. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u niet tegen dienstplicht op zich bent. U vindt enkel dat personen die willen studeren uitstel moeten kunnen krijgen. Toen u gevraagd werd wat er u ervan vond dat Armenië een leger had, antwoordde u dat alle landen een leger hebben en dat het goed is dat ook Armenië een leger heeft. U vindt legerdienst goed voor mensen die niet verder willen studeren en ook om tieners discipline bij te brengen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 6). Indien er in België dienstplicht zou bestaan, bent u bereid om dit te doen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Aangezien legerdienst toch inhoudt dat u een militaire training volgt opdat u als reservist in oorlogstijd zou kunnen worden ingezet wijst deze houding niet op fundamentele gewetensbezwaren ten aanzien van geweld in een militaire context. Toen u gevraagd werd wat u ervan vond dat Armenië zich verdedigt als het land aangevallen wordt, beweerde u dat dit goed is maar dat er beter diplomatie gebruikt zou worden in plaats van militaire acties (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde u dan weer dat u het wel goed was dat personen vrijwillig zijn gaan vechten in het conflict met Azerbeidzjan om hun land te verdedigen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 8). Dergelijke verklaringen getuigen ook niet van een diepgewortelde afkeer van het gebruik van geweld en van oorlog. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat ook uit uw vrijetijdsbesteding geen absolute en onvoorwaardelijke afwijzing van elke vorm van geweld blijkt. U beoefende in Armenië namelijk al negen jaar de gevechtssport Wushu Sanda, een vorm van Kung Fu. U nam deel aan wedstrijden op nationaal en internationaal niveau (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 4-5). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf u ook nog aan deze sportbeoefening in België te willen verder zetten (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.7). Er kan bijgevolg niet besloten worden dat de door u voorgehouden gewetensbezwaren oprecht en dermate diepgeworteld zijn dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard zijn dat ze een onoverkomelijk obstakel vormen om uw dienstplicht te vervullen. Er kan in deze dan ook geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.

Bovendien dient er ook op gewezen te worden dat volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landen/en/info/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-de-overgave-van-nagorno>), er momenteel geen sprake is van een grootschalige conflictsituatie waarbij de Armeense strijdkrachten betrokken zouden zijn. Het gewapend geweld tussen Armenië en Azerbeidzjan is momenteel sporadisch, van geringe intensiteit en strikt beperkt tot de grensgebieden. Uw vrees dat er een nieuw gewapend conflict zal uitbreken tussen Armenië en Azerbeidzjan is louter hypothetisch. Bijgevolg wijst niets er ook op dat u door het vervullen van de militaire dienst werkelijk gedwongen zou kunnen worden wapens te gebruiken tegen andere personen of dat u in gevechtssituaties terecht zou komen.

U verklaarde ook nog dat u geen dienstplicht wil doen omwille van de ongelijkheid bij het vervullen van de dienstplicht. U bent het er immers niet mee eens dat zonen van superrijke personen in Armenië hun dienstplicht kunnen ontlopen door geld te betalen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 6). Er dient op gewezen te worden dat dit motief niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige en zodoende aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast verwees u nog naar de slechte en onveilige levensomstandigheden in het leger als reden waarom u geen dienstplicht wil doen. U gaf aan dat er een gebrek aan hygiëne is, dat militairen soms geen water hebben om zich te wassen, dat ze op de grond moeten zitten en dat er gevallen zijn van militairen die sterven buiten gevechtssituaties, onder meer door ziektes en ongevallen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 2, 6). Uw advocaat bezorgde het Commissariaat-generaal ter staving hiervan nog afgedrukte informatie van het internet aangaande de algemene slechte en onveilige levensomstandigheden in het Armeense leger. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat deze informatie niet vermag afbreuk te doen aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/legerdienst-en-militaire-strafzaken>). Uit deze informatie blijkt weliswaar dat het aantal overlijdens buiten gevechtssituaties, alsook disciplinaire kwesties in het leger, ook voor een lokale mensenrechtenorganisatie een grote bezorgdheid zijn. Tijdens de onderzoeksmissie van Cedoca in maart 2024 licht een vertegenwoordiger van de organisatie echter toe dat er problematische situaties zijn in het leger, maar dat ook heel wat mensen hun legerdienst afronden zonder problemen. Ook al zijn er bepaalde eenheden met problematische commandanten, toch kan er volgens de bron niet worden veralgemeend dat dit een wijdverspreid probleem is. De algemene omstandigheden in het leger zijn volgens de vertegenwoordiger niet zo slecht dat dit een reden zou kunnen zijn om niet in dienst te treden. Bij klachten over situaties waarin de persoonlijke veiligheid in gevaar is, bijvoorbeeld in het geval van pesterijen in een militaire eenheid of wanneer iemand onder druk staat, is het mogelijk om te worden overgeplaatst naar een andere militaire eenheid. Een lokale mensenrechtenorganisatie kent verschillende van dergelijke situaties waarin de organisatie zelf is tussengekomen en een overplaatsing heeft plaatsgevonden. Bovendien kan u niet concreet aantonen dat u persoonlijk in dergelijke slechte en onveilige omstandigheden terecht zal komen. Bijgevolg kan in verband hiermee in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Wat betreft uw vrees om in geval van terugkeer naar Armenië strafrechtelijk vervolgd te worden omwille van dienstontwijking, dient er vooreerst op gewezen te worden dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/legerdienst-en-militaire-strafzaken>), er aan het einde van elke oproepingsperiode een strafrechtelijk onderzoek aangaande dienstweigering op grond van artikel 461 (of 327 volgens de oude Strafwet) geopend wordt tegen iedereen die zich binnen deze periode niet heeft aangemeld bij het militair commissariaat, en die geen uitstel of vrijstelling van zijn dienstplicht heeft gekregen. Een dienstweigeraar die zichzelf aangeeft of gevonden wordt door de ordediensten voordat hij 27 jaar is, wordt meegenomen naar een regionaal militair commissariaat, ondergaat een medisch onderzoek en start zijn dienstplicht alsnog indien hij geschikt wordt bevonden. Zodra hij in dienst treedt, vervalt de strafzaak echter. Uit het door u voorgelegde proces-verbaal van de lokale politieafdeling van Talin in de provincie Aragatsotn blijkt bovendien ook niet dat er tegen u reeds een strafzaak werd geopend. In het proces-verbaal werd enkel vastgesteld dat u niet thuis was tijdens het bezoek van de politie aan uw woning en dat u volgens de verklaringen van uw grootmoeder sinds december 2023 in België verblijft.

Uw verklaringen dat u ook niet wil terugkeren naar Armenië omdat u hier in België studeert en werkt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7), houden geen verband met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om afbreuk te doen aan bovenstaande argumentatie. Uw Armeens paspoort bevat slechts persoonlijke identiteitsgegevens en informatie aangaande uw reisweg die hier niet in twijfel getrokken worden. De kopieën van de overlijdensaktes van enkele van uw vrienden en dorpsgenoten die sneuvelden in de gewapende strijd of bij aanvallen door het Azerbeidzjaans leger brengen geen informatie aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kunnen wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS [via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno](https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno)), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan **momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag**. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit (zie info blauwe map).

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit het dorp Aragatsavan komt, gelegen in de provincie Aragatsotn, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat **de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980**, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de

mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst gaat hij in op zijn gewetensbezwaren ten opzichte van de militaire dienstplicht in Armenië. Hij wil zijn militaire dienstplicht niet vervullen omdat hij geen mensen kan doden. Hij is bovendien van mening dat het vervullen van de militaire dienstplicht een vrijwillige keuze zou moeten zijn, wat niet het geval is in Armenië. Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging wegens het niet opdagen voor zijn militaire dienstplicht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Verzoeker verklaart Armenië te hebben verlaten omdat hij zijn militaire dienstplicht niet wilde vervullen omdat hij geen mensen kan doden, omdat er ongelijkheid bestaat bij het vervullen van de dienstplicht en omdat de levensomstandigheden in het leger heel slecht en onveilig zijn. Hij vreest bij terugkeer naar Armenië alsnog gedwongen te worden om zijn dienstplicht te vervullen of strafrechtelijk vervolgd te worden wegens dienstontwijking. Voor een samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.3. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.4. Vooreerst stipt de Raad aan dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving

inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regelgeving waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Een dienstweigeraar of deserteur is slechts een vluchteling wanneer deze:

- vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, zijn lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens dienstweigering of desertie;
- tot zijn weigering komt doordat hij ernstige, onoverkomelijke gewetensbezwaren heeft op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging die zijn dienstweigering of desertie voorschrijven, en er in zijn staat van herkomst geen mogelijkheid is om ter vervanging van militaire dienst een niet-militaire dienstplicht te vervullen;
- is gekomen tot dienstweigering of desertie omdat hij niet betrokken wenst te worden bij een militaire actie die is veroordeeld door de internationale gemeenschap als strijdig met de grondbeginselen van humaan gedrag of die in strijd is met de fundamentele normen die gelden tijdens een gewapend conflict (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 167-174).

4.5. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn weigering om de militaire dienstplicht te vervullen niet is ingegeven door een vrees voor een discriminatoire behandeling omwille van één van de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag maar dat hij zich beroept op zijn gewetensbezwaren.

De Raad stelt echter samen met de commissaris-generaal vast dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde ernstige en onoverkomelijke gewetensbezwaren bestaan op grond van zijn godsdienstige of andere diepgewortelde overtuiging ten aanzien van de militaire dienstplicht.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“U gaf namelijk aan dat u geen mensen kan doden in de oorlog (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 5, 6). Uw verklaringen in verband hiermee getuigen echter niet van een diepgaande en duurzame reflectie en van morele en ethische principes. U stelde namelijk slechts dat u vroeger gezien hebt hoe uw familie leed door het verlies van hun naasten in de oorlog en u wil zelf andere personen dit leed niet aandoen door hun naasten te doden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Toen u gevraagd werd hoe u zou reageren als u zelf aangevallen werd door een vijand in de strijd, verklaarde u dat u een rustige jongen bent en dat u zich zo een situatie niet kan voorstellen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Dergelijke uitspraken geven toch geen blijk van een persoonlijke, diep ontwikkelde en na ernstige reflectie tot stand gekomen visie waarom het volgens u niet toegestaan is om mensen in de strijd te doden en ondermijnen bijgevolg de waarachtigheid van uw aangehaalde gewetensbezwaren. Voorts blijkt uit andere verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in principe niet gekant bent tegen dienstplicht, het regulier militair apparaat op zich en het gebruik van geweld in een gewapend conflict. U gaf aan dat u in Armenië wel legerdienst wil doen als de levensomstandigheden in het leger normaal zouden zijn en er ook geen risico op oorlog was. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u niet tegen dienstplicht op zich bent. U vindt enkel dat personen die willen studeren uitstel moeten kunnen krijgen. Toen u gevraagd werd wat er u ervan vond dat Armenië een leger had, antwoordde u dat alle landen een leger hebben en dat het goed is dat ook Armenië een leger heeft. U vindt legerdienst goed voor mensen die niet verder willen studeren en ook om tieners discipline bij te brengen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 6). Indien er in België dienstplicht zou bestaan, bent u bereid om dit te doen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Aangezien legerdienst toch inhoudt dat u een militaire training volgt opdat u als reservist in oorlogstijd zou kunnen ingezet worden wijst deze houding niet op fundamentele gewetensbezwaren ten aanzien van geweld in een militaire context. Toen u gevraagd werd wat u ervan vond dat Armenië zich verdedigt als het land aangevallen wordt, beweerde u dat dit goed is maar dat er beter diplomatie gebruikt zou worden in plaats van militaire acties (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 7). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde u dan weer dat u het wel goed was dat personen vrijwillig zijn gaan vechten in het conflict met Azerbeidzjan om hun land te verdedigen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 27/11/2025, p. 8). Dergelijke verklaringen getuigen ook niet van een diepgewortelde afkeer van het gebruik van geweld en van oorlog. (...)

Er kan bijgevolg niet besloten worden dat de door u voorgehouden gewetensbezwaren oprecht en dermate diepgeworteld zijn dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard zijn dat ze een onoverkomelijk obstakel vormen om uw dienstplicht te vervullen. Er kan in deze dan ook geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.”

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen inzake zijn gewetensbezwaren, met name dat hij zijn militaire dienstplicht niet wil doen omdat hij geen mensen kan doden en dat het vervullen van de militaire dienstplicht een vrijwillige keuze zou moeten zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift echter niets bij dat voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht plaatst. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat het louter stellen dat verzoeker geen mensen kan doden geen ernstig en onoverkomelijk gewetensbezwaar uitmaakt.

Gelet op het gebrek aan ernstige en onoverkomelijke gewetensbezwaren in hoofde van verzoeker, dient niet onderzocht te worden of er in Armenië een alternatieve dienstplicht bestaat en of verzoeker hiervoor in aanmerking zou komen.

4.6. De motieven inzake de andere redenen waarom verzoeker geen militaire dienstplicht wil doen, met name omwille van de ongelijkheid bij het vervullen van de dienstplicht en omwille van de slechte en onveilige levensomstandigheden in het leger, laat verzoeker in het verzoekschrift geheel ongemoeid en blijven, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind.

4.7. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, een gegronde vrees heeft voor een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf wegens zijn dienstweigering.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“Wat betreft uw vrees om in geval van terugkeer naar Armenië strafrechtelijk vervolgd te worden omwille van dienstontwijking, dient er vooreerst op gewezen te worden dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/legerdienst-en-militaire-strafzaken>), er aan het einde van elke oproepingsperiode een strafrechtelijk onderzoek aangaande dienstweigering op grond van artikel 461 (of 327 volgens de oude Strafwet) geopend wordt tegen iedereen die zich binnen deze periode niet heeft aangemeld bij het militair commissariaat, en die geen uitstel of vrijstelling van zijn dienstplicht heeft gekregen. Een dienstweigeraar die zichzelf aangeeft of gevonden wordt door de ordediensten voordat hij 27 jaar is, wordt meegenomen naar een regionaal militair commissariaat, ondergaat een medisch onderzoek en start zijn dienstplicht alsnog indien hij geschikt wordt bevonden. Zodra hij in dienst treedt, vervalt de strafzaak echter. Uit het door u voorgelegde proces-verbaal van de lokale politieafdeling van Talin in de provincie Aragatsotn blijkt bovendien ook niet dat er tegen u reeds een strafzaak werd geopend. In het proces-verbaal werd enkel vastgesteld dat u niet thuis was tijdens het bezoek van de politie aan uw woning en dat u volgens de verklaringen van uw grootmoeder sinds december 2023 in België verblijft.”

Aldus blijkt dat verzoeker op heden niet strafrechtelijk vervolgd wordt en dat hij dit, gelet op het gebrek aan gewetensbezwaren in zijn hoofde, in de toekomst kan vermijden door zijn dienstplicht alsnog uit te voeren.

De Raad voegt hieraan toe dat verzoeker, zelfs indien hij strafrechtelijk vervolgd zou worden omwille van zijn dienstontwijking, nog steeds niet aannemelijk maakt dat deze bestraffing of de tenuitvoerlegging onevenredig of discriminatoir is, laat staan dat dit is vanwege zijn ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het poneren van een vrees voor strafrechtelijke vervolging wegens dienstontwijking en het op algemene wijze bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voormelde pertinente overwegingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Waar verzoeker de landeninformatie waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing bekritiseert, brengt hij geen concrete of nuttige elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

4.8. Het verweer van verzoeker is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

4.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen

voldoende determinerend om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.10. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gemotiveerd:

“Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit (zie info blauwe map).

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit het dorp Aragatsavan komt, gelegen in de provincie Aragatsotn, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2 c).”

Verzoeker onderneemt in het voorliggende verzoekschrift niet de minste poging om de voormelde motieven te weerleggen of te betwisten doch laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.11. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.12. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.14. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.15. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.16. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS